[19 Μαΐου 2005]

Συνθήκη

για την ίδρυση της

Ενεργειακής Κοινότητας

Τα συμβαλλόμενα μέρη, δηλαδή:

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αφενός,

Και

Τα ακόλουθα συμβαλλόμενα μέρη αφετέρου:

- Η Δημοκρατία της Αλβανίας, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη, η Δημοκρατία της Κροατίας, η πρώην γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, η Δημοκρατία του Μαυροβουνίου, η Ρουμανία, η Δημοκρατία της Σερβίας, η Δημοκρατία της Τουρκίας[1] (εφεξής αποκαλούμενες χώρες που προσχωρούν),

  και

- Η Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο κατ' εφαρμογή του ψηφίσματος 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών,

Εμπεδώνοντας τη διαδικασία της Αθήνας και τα μνημόνια συμφωνίας της Αθήνας του 2002 και 2003,

Σημειώνοντας ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, η Ρουμανία , η Δημοκρατία της Τουρκίας[2] και η Δημοκρατία της Κροατίας είναι χώρες υποψήφιες για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ότι η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει επίσης υποβάλει αίτηση προσχώρησης,

Σημειώνοντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης, τον Δεκέμβριο του 2002, επιβεβαίωσε την ευρωπαϊκή προοπτική της Δημοκρατίας της Αλβανίας, της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, και της Σερβίας και Μαυροβουνίου, ως δυνητικών υποψηφίων για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ υπογράμμισε την αποφασιστικότητά του να στηρίξει τις προσπάθειές τους να πλησιάσουν περισσότερο την Ευρωπαϊκή Ένωση,

Υπενθυμίζοντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης, τον Ιούνιο του 2003, ενέκρινε «*Το Θεματολόγιο της Θεσσαλονίκης για τα Δυτικά Βαλκάνια : Πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση*», το οποίο αποσκοπεί στην περαιτέρω ενίσχυση των προνομιακών σχέσεων μεταξύ της ΕΕ και των Δυτικών Βαλκανίων και με το οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση ενθαρρύνει τις χώρες της περιοχής να υπογράψουν μια νομικά δεσμευτική συμφωνία για την ενεργειακή αγορά της Νοτιοανατολικής Ευρώπης,

---

[1] ["η Δημοκρατία της Τουρκίας" διαγράφεται εάν η Δημοκρατία της Τουρκίας δεν υπογράψει τη συνθήκη.]

[2] ["η Δημοκρατία της Τουρκίας" διαγράφεται εάν η Δημοκρατία της Τουρκίας δεν υπογράψει τη συνθήκη.]

Υπενθυμίζοντας τη διαδικασία της ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης και την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας,

Υπενθυμίζοντας τη συμβολή του Συμφώνου Σταθερότητας για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, στον πυρήνα του οποίου βρίσκεται η ανάγκη ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ των κρατών και των εθνών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και η ενδυνάμωση των προϋποθέσεων για ειρήνη, σταθερότητα και οικονομική ανάπτυξη,

Αποφασισμένα να ιδρύσουν μεταξύ τους ενιαία αγορά φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία θα βασίζεται στο κοινό συμφέρον και στην αλληλεγγύη,

Εκτιμώντας ότι αυτή η ενιαία αγορά ενδέχεται, σε μεταγενέστερο στάδιο, να περιλάβει αλλά ενεργειακά προϊόντα και φορείς, υγροποιημένο φυσικό αέριο, βενζίνη, υδρογόνο ή άλλες βασικές δικτυακές υποδομές,

Αποφασισμένα να δημιουργήσουν σταθερό πλαίσιο κανονιστικής ρύθμισης και πλαίσιο αγοράς που θα είναι ικανό να προσελκύει επενδύσεις σε δίκτυα φυσικού αερίου, στην ηλεκτροπαραγωγή και σε δίκτυα μεταφοράς, ώστε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη να έχουν πρόσβαση σε σταθερό και συνεχή εφοδιασμό με φυσικό αέριο και ηλεκτρική ενέργεια που είναι απαραίτητος για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική σταθερότητα,

Αποφασισμένα να δημιουργήσουν ενιαίο χώρο κανονιστικής ρύθμισης για εμπορία φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, που είναι απαραίτητος για να ανταποκριθεί στη γεωγραφική έκταση των εν λόγω αγορών προϊόντων,

Αναγνωρίζοντας ότι τα εδάφη της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας, της Ουγγαρίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Σλοβενίας είναι φυσικά ενταγμένα ή επηρεάζονται άμεσα από τη λειτουργία των αγορών φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας των συμβαλλομένων μερών,

Αποφασισμένα να προωθήσουν υψηλό επίπεδο παροχής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας σε όλους τους πολίτες βάσει υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, και να επιτύχουν οικονομική και κοινωνική πρόοδο και υψηλό επίπεδο απασχόλησης, καθώς και ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη μέσω της δημιουργίας χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα για το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια,

Επιθυμώντας να βελτιώσουν την ασφάλεια εφοδιασμού του ενιαίου χώρου κανονιστικής ρύθμισης παρέχοντας το σταθερό ρυθμιστικό πλαίσιο που είναι απαραίτητο για την περιοχή, όπου θα μπορούν να αναπτυχθούν συνδέσεις προς τα αποθέματα φυσικού αερίου της Κασπίας, της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής και να καταστεί δυνατή η εκμετάλλευση εγχώριων αποθεμάτων φυσικού αερίου, άνθρακα και υδροηλεκτρικής ενέργειας,

Αποφασισμένα να βελτιώσουν την κατάσταση του περιβάλλοντος όσον αφορά το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια, τη σχετική ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας,

Αποφασισμένα να αναπτύξουν σε ευρύτερη κλίμακα τον ανταγωνισμό στην αγορά φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας και να εκμεταλλευτούν τις οικονομίες κλίμακας,

Εκτιμώντας ότι, για την επίτευξη των εν λόγω στόχων, πρέπει να καθιερωθεί ευρεία και ενοποιημένη ρυθμιστική διάρθρωση της αγοράς που θα υποστηρίζεται από ισχυρούς θεσμούς και αποτελεσματική εποπτεία, με την κατάλληλη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα,

Εκτιμώντας ότι, για να περιοριστεί η επιβάρυνση των συστημάτων φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας σε κρατικό επίπεδο και ως συμβολή στην αντιμετώπιση ελλείψεων φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας σε τοπικό επίπεδο, πρέπει να καθιερωθούν οι ειδικοί κανόνες για τη διευκόλυνση της εμπορίας φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας· καθώς και ότι οι εν λόγω κανόνες απαιτούνται για τη δημιουργία ενιαίου χώρου κανονιστικής ρύθμισης για τη γεωγραφική έκταση των εν λόγω αγορών προϊόντων,

Αποφάσισαν να δημιουργήσουν Ενεργειακή Κοινότητα.

ΤΙΤΛΟΣ Ι – ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

1. Με την παρούσα συνθήκη τα συμβαλλόμενα μέρη ιδρύουν μεταξύ τους Ενεργειακή Κοινότητα.

2. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δύνανται να καταστούν συμμετέχοντες στην Ενεργειακή Κοινότητα κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 2

1. Αποστολή της Ενεργειακής Κοινότητας είναι η οργάνωση των σχέσεων μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών και η δημιουργία νομικού και οικονομικού πλαισίου σε σχέση με τη δικτυακή ενέργεια, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 με σκοπό:

(α) να δημιουργηθεί σταθερό ρυθμιστικό πλαίσιο και πλαίσιο αγοράς ικανό να προσελκύσει επενδύσεις σε δίκτυα φυσικού αερίου, ηλεκτροπαραγωγή, και δίκτυα μεταφοράς και διανομής, ώστε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη να έχουν πρόσβαση σε σταθερό και συνεχή ενεργειακό εφοδιασμό που είναι απαραίτητος για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική σταθερότητα,

(β) να δημιουργηθεί ενιαίος χώρος κανονιστικής ρύθμισης για εμπόριο δικτυακής ενέργειας, που είναι απαραίτητος ώστε να ανταποκριθεί στην γεωγραφική έκταση των εν λόγω αγορών προϊόντων,

(γ) να βελτιωθεί η ασφάλεια εφοδιασμού του ενιαίου χώρου κανονιστικής ρύθμισης εξασφαλίζοντας σταθερό επενδυτικό κλίμα μέσα στο οποίο μπορούν να αναπτυχθούν συνδέσεις με τα αποθέματα φυσικού αερίου της Κασπίας, της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής και να καταστεί δυνατή η εκμετάλλευση εγχώριων αποθεμάτων φυσικού αερίου, άνθρακα και υδροηλεκτρικής ενέργειας,

(δ) να βελτιωθεί η κατάσταση του περιβάλλοντος σε σχέση με τη δικτυακή ενέργεια και τη συναφή ενεργειακή απόδοση, να ενισχυθεί η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και να καθοριστούν οι όροι για εμπόριο ενέργειας στον ενιαίο χώρο κανονιστικής ρύθμισης,

(ε) να αναπτυχθεί σε ευρύτερη κλίμακα ο ανταγωνισμός στην αγορά της δικτυακής ενέργειας και να γίνει αξιοποίηση οικονομιών κλίμακας.

2. Στην «δικτυακή ενέργεια» (δικτυακά παρεχόμενη ενέργεια) περιλαμβάνονται οι κλάδοι της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 2003/54/ΕΚ και 2003/55/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [3].

[3] Οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 176 της 15ης Ιουλίου 2003, σ. 37 – 56· και οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς του άρθρου 2, στις δραστηριότητες της Ενεργειακής Κοινότητας περιλαμβάνονται:

(α) η υλοποίηση από τα συμβαλλόμενα μέρη του κοινοτικού κεκτημένου στην ενέργεια, το περιβάλλον, τον ανταγωνισμό και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, όπως περιγράφεται παρακάτω στον τίτλο ΙΙ, προσαρμοσμένου στο θεσμικό πλαίσιο της Ενεργειακής Κοινότητας και στη συγκεκριμένη κατάσταση καθενός από τα συμβαλλόμενα μέρη (εφεξής αποκαλούμενο «επέκταση του κοινοτικού κεκτημένου»), όπως περιγράφεται περαιτέρω στον τίτλο ΙΙ·

(β) η καθιέρωση ειδικού ρυθμιστικού πλαισίου που επιτρέπει την αποδοτική λειτουργία αγορών δικτυακής ενέργειας στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών και σε μέρος του εδάφους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ενιαίου μηχανισμού για τη διασυνοριακή μεταφορά δικτυακής ενέργειας, καθώς και της εποπτείας μονομερών μέτρων διασφάλισης (εφεξής αποκαλούμενος «ο μηχανισμός λειτουργίας αγορών δικτυακής ενέργειας»), όπως περιγράφεται περαιτέρω στον τίτλο ΙΙΙ·

(γ) η δημιουργία αγοράς δικτυακής ενέργειας χωρίς εσωτερικά σύνορα για τα συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου του συντονισμού της αμοιβαίας αρωγής σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής των ενεργειακών δικτύων ή εξωτερικής ανωμαλίας, και όπου είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται η επίτευξη κοινής εξωτερικής πολιτικής στον ενεργειακό τομέα (εφεξής αποκαλούμενη «η δημιουργία ενιαίας αγοράς ενέργειας»), όπως περιγράφεται περαιτέρω στον τίτλο IV.

Άρθρο 4

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εφεξής αποκαλούμενη «η Ευρωπαϊκή Επιτροπή») συντονίζει τις τρεις δραστηριότητες που περιγράφονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 5

Η Ενεργειακή Κοινότητα ακολουθεί το κοινοτικό κεκτημένο που περιγράφεται στον τίτλο ΙΙ, προσαρμοσμένο στο θεσμικό πλαίσιο της παρούσας συνθήκης και στη συγκεκριμένη κατάσταση σε καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη, αποβλέποντας στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας επενδύσεων και βέλτιστων επενδύσεων.

Άρθρο 6

Τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο, γενικό ή ειδικό, μέτρο, ώστε να εξασφαλιστεί η εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη. Τα συμβαλλόμενα μέρη διευκολύνουν την επίτευξη των επιμέρους στόχων της Ενεργειακής Κοινότητας. Τα συμβαλλόμενα μέρη απέχουν από κάθε μέτρο που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 7

εσωτερική αγορά φυσικού αερίου, Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 176 της 15ης Ιουλίου 2003, σ. 57 – 78.

Απαγορεύεται κάθε διάκριση στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 8

Κανένα σημείο της παρούσας συνθήκης δεν θίγει τα δικαιώματα συμβαλλόμενου μέρους να καθορίζει τους όρους εκμετάλλευσης των ενεργειακών του πόρων, την επιλογή του μεταξύ ενεργειακών πηγών και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ – Η ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι – ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 9

Οι διατάξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος τίτλου ισχύουν στο έδαφος των μερών που προσχωρούν καθώς και στο έδαφος υπό την δικαιοδοσία της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ – ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 10

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει το κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα της ενέργειας σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 11

Το "κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα της ενέργειας", για τους σκοπούς της παρούσας συνθήκης, νοείται ως (i) η οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας , (ii) η οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2003 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου, και (iii) ο κανονισμός 1228/2003/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2003 σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας[4].

[4]Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 176 της 15ης Ιουλίου 2003, σ να. 1 – 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III – ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Άρθρο 12

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει το κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα του περιβάλλοντος σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 13

Τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν τη σημασία του πρωτοκόλλου του Κιότο. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος καταβάλλει προσπάθεια να προσχωρήσει στο πρωτόκολλο.

Άρθρο 14

Τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν τη σημασία των κανόνων που περιλαμβάνονται στην οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος επιδιώκει να υλοποιήσει την εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 15

Έπειτα από τη θέση σε ισχύ της παρούσας συνθήκης, η κατασκευή η λειτουργία νέων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής συμμορφώνεται με το κοινοτικό κεκτημένο για το περιβάλλον.

Άρθρο 16

Ως "κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα του περιβάλλοντος", για τους σκοπούς της παρούσας συνθήκης, νοούνται (i) η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, και την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, (ii) η οδηγία 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, σχετικά με τη μείωση της περιεκτικότητας ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ , (iii) η οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων, και (iv) το άρθρο 4 παρ.2 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί τής διατηρήσεως τών αγρίων πτηνών.

Άρθρο 17

Οι διατάξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κεφαλαίου ισχύουν μόνο για τη δικτυακή ενέργεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Άρθρο 18

1. Οι ακόλουθες περιπτώσεις δεν συμβιβάζονται με την ορθή λειτουργία της συνθήκης, στο βαθμό που ενδέχεται να επηρεάζουν την εμπορία δικτυακής ενέργειας μεταξύ των συμβαλλομένων μερών:

(α) κάθε συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων αποφάσεις από ενώσεις επιχειρήσεων και συντονισμένες πρακτικές που έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη στρέβλωση του ανταγωνισμού,

(β) κατάχρηση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, δεσπόζουσας θέσης στην αγορά του συνόλου ή σημαντικού μέρους των συμβαλλομένων μερών,

(γ) κάθε κρατική ενίσχυση που στρεβλώνει ή απειλεί να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους ενεργειακούς πόρους.

2. Κάθε πρακτική που αντίκειται στο παρόν άρθρο αξιολογείται με βάση κριτήρια που προκύπτουν από την εφαρμογή των κανόνων των άρθρων 81, 82 και 87 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (συνημμένα στο παράρτημα ΙΙΙ).

Άρθρο 19

Όσον αφορά δημόσιες επιχειρήσεις και επιχειρήσεις στις οποίες έχουν χορηγηθεί ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα, κάθε συμβαλλόμενο μέρος εξασφαλίζει ότι, έξι μήνες έπειτα από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, εφαρμόζονται οι αρχές της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ιδίως το άρθρο 86 παράγραφοι 1 και 2 (συνημμένο στο παράρτημαΙΙΙ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V – ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 20

Εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, κάθε συμβαλλόμενο μέρος υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχέδιο για την εφαρμογή της οδηγίας 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και της οδηγίας 2003/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίων για τις μεταφορές. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποβάλει το σχέδιο κάθε συμβαλλόμενου μέρους στο Συμβούλιο Υπουργών προς έγκριση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI – ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΓΕΝΙΚΩΣ ΙΣΧΥΟΝΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 21

Εντός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, η Γραμματεία καταρτίζει κατάλογο των γενικώς ισχυόντων προτύπων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο οποίος υποβάλλεται στο Συμβούλιο Υπουργών προς έγκριση.

Άρθρο 22

Τα συμβαλλόμενα μέρη, εντός ενός έτους από την έγκριση του καταλόγου, εγκρίνουν αναπτυξιακά σχέδια για τη συμμόρφωση των τομέων δικτυακής ενέργειάς τους με τα εν λόγω γενικώς ισχύοντα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 23

Ο όρος "γενικώς ισχύοντα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας" αναφέρεται σε κάθε πρότυπο τεχνικού συστήματος που εφαρμόζεται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και είναι απαραίτητο για την ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία συστημάτων του δικτύου, συμπεριλαμβανομένων πτυχών που αφορούν τη μεταφορά, τις διασυνοριακές συνδέσεις, τη διαμόρφωση και γενικά τεχνικά πρότυπα συστημάτων ασφαλείας που κατά περίπτωση εκδίδονται μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (CEN), της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (CENELEC) και παρεμφερών φορέων τυποποίησης ή που εκδίδονται από την Ένωση για τον συντονισμό της μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας (UCTE) και την Ευρωπαϊκή ένωση για τον εξορθολογισμό των ανταλλαγών ενέργειας (Easeegas) όσον αφορά κοινές πρακτικές καθορισμού κανόνων και εμπορικών πρακτικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII – Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

Άρθρο 24

Για την υλοποίηση του παρόντος τίτλου, η Ενεργειακή Κοινότητα εγκρίνει τα μέτρα προσαρμογής στο κοινοτικό κεκτημένο που περιγράφεται στον παρόντα τίτλο, λαμβάνοντας υπόψη το θεσμικό πλαίσιο της παρούσας συνθήκης καθώς και τη συγκεκριμένη κατάσταση καθενός από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 25

Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα για την υλοποίηση τροποποιήσεων του κοινοτικού κεκτημένου που περιγράφεται στον παρόντα τίτλο, ανάλογα με την εξέλιξη της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΤΙΤΛΟΣ III – ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΑΓΟΡΩΝ ΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I – – ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 26

Οι διατάξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στο έδαφος των μερών που προσχωρούν, στο έδαφος υπό τη δικαιοδοσία της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο, καθώς και στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που αναφέρεται στο άρθρο 27.

Άρθρο 27

Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, οι διατάξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στο έδαφος της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Σλοβενίας. Όταν ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα μέρος που προσχωρεί, οι διατάξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται, χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις, και στο έδαφος του εν λόγω νέου κράτους μέλους. .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II – ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Άρθρο 28

Η Ενεργειακή Κοινότητα λαμβάνει πρόσθετα μέτρα για την καθιέρωση ενιαίου μηχανισμού για τη διασυνοριακή μεταφορά δικτυακής ενέργειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III – ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ

Άρθρο 29

Τα συμβαλλόμενα μέρη, εντός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, εκδίδουν δηλώσεις σχετικά με την ασφάλεια εφοδιασμού όπου περιγράφεται ιδίως η διαφοροποίηση του εφοδιασμού, η τεχνολογική ασφάλεια και η γεωγραφική προέλευση των εισαγόμενων καυσίμων. Οι δηλώσεις ανακοινώνονται στη Γραμματεία και διατίθενται σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα συνθήκη. Οι δηλώσεις επικαιροποιούνται ανά διετία. Η Γραμματεία παρέχει καθοδήγηση και αρωγή όσον αφορά τις εν λόγω δηλώσεις.

Άρθρο 30

Το άρθρο 29 δεν συνεπάγεται υποχρέωση αλλαγής της ενεργειακής πολιτικής ή των τρόπων αγοράς ενέργειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΠΑΡΟΧΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Άρθρο 31

Η Ενεργειακή Κοινότητα προωθεί υψηλό επίπεδο παροχής δικτυακής ενέργειας σε όλους τους πολίτες της στο πλαίσιο των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας που συνεπάγεται το συναφές κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα της ενέργειας.

Άρθρο 32

Για το σκοπό αυτό η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα με σκοπό:

(α) να καταστεί δυνατή καθολική παροχή ηλεκτρικής ενέργειας·

(β) να ενισχυθούν αποτελεσματικές πολιτικές διαχείρισης της ζήτησης·

(γ) να εξασφαλιστεί θεμιτός ανταγωνισμός.

Άρθρο 33

Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται επίσης να απευθύνει συστάσεις για την υποστήριξη αποτελεσματικής μεταρρύθμισης στους κλάδους δικτυακής ενέργειας των συμβαλλομένων μερών, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων της αύξησης του επιπέδου πληρωμών για ενεργεία από όλους τους πελάτες, καθώς και για να καταστούν οι τιμές δικτυακής ενέργειας περισσότερο προσιτές για τους καταναλωτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V – ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ

Άρθρο 34

Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα αναφορικά με τη συμβατότητα μοντέλων αγοράς για τη λειτουργία αγορών δικτυακής ενέργειας, καθώς και αναφορικά με την αμοιβαία αναγνώριση αδειών και μέτρων για την ενίσχυση της ελεύθερης εγκατάστασης εταιριών δικτυακής ενεργείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI – ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

Άρθρο 35

Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα για την ενίσχυση της ανάπτυξης στα πεδία των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης, λαμβάνοντας υπόψη τα πλεονεκτήματά τους όσον αφορά την ασφάλεια εφοδιασμού, την προστασία του περιβάλλοντος, την κοινωνική συνοχή και την περιφερειακή ανάπτυξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII – ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 36

Σε περίπτωση αιφνίδιας κρίσης της αγοράς δικτυακής ενέργειας στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους, στο έδαφος υπό την δικαιοδοσία της αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο ή σε έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που αναφέρεται στο άρθρο 27, κατά την οποία απειλείται η φυσική ασφάλεια ή η ασφάλεια προσώπων, εξοπλισμού, εγκαταστάσεων ή η ακεραιότητα του συστήματος στο εν λόγω έδαφος, δύναται το ενδιαφερόμενο μέρος να λάβει προσωρινά μέτρα διασφάλισης.

Άρθρο 37

Τα εν λόγω μέτρα διασφάλισης προκαλούν την ελάχιστη δυνατή διατάραξη της λειτουργίας της αγοράς δικτυακής ενέργειας των συμβαλλομένων μερών και δεν υπερβαίνουν το απολύτως απαραίτητο πεδίο εφαρμογής για την επανόρθωση των αιφνίδιων δυσχερειών που προέκυψαν. Δεν στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό ούτε επηρεάζουν δυσμενώς τις συναλλαγές κατά τρόπο που να έρχεται σε διάσταση με το κοινό συμφέρον.

Άρθρο 38

Το θιγομένο συμβαλλόμενο μέρος κοινοποιεί χωρίς καθυστέρηση τα εν λόγω μέτρα διασφάλισης στη Γραμματεία, η οποία ενημερώνει αμέσως τα άλλα μέρη.

Άρθρο 39

Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να αποφασίσει ότι τα μέτρα διασφάλισης που έλαβε το θιγόμενο συμβαλλόμενο μέρος δεν συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, και να ζητήσει από αυτό το μέρος να τερματίσει ή να τροποποιήσει τα εν λόγω μέτρα διασφάλισης.

ΤΙΤΛΟΣ IV – Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΙΑΙΑΣ ΑΓΟΡΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I – ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 40

Οι διατάξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος τότλου εφαρμόζονται στο έδαφος που ισχύει η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό τους όρους που ορίζονται σε αυτή τη συνθήκη, στο έδαφος των μερών που προσχωρούν και στο έδαφος υπό τη δικαιοδοσία της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II – ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 41

1. Απαγορεύεται μεταξύ των συμβαλλομένων μερών η επιβολή τελωνειακών δασμών και ποσοτικών περιορισμών στις εισαγωγές και εξαγωγές δικτυακής ενέργειας καθώς και όλων των μέτρων με ανάλογο αποτέλεσμα. Η εν λόγω απαγόρευση ισχύει επίσης για τελωνειακούς δεσμούς φορολογικού χαρακτήρα.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει ποσοτικούς περιορισμούς ή μέτρα με ανάλογο αποτέλεσμα, για λόγους δημόσιας πολιτικής ή δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και ζωής ανθρώπων, ζώων ή φυτών, ή της προστασίας βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας. Οι περιορισμοί ή τα μέτρα αυτά δεν συνιστούν, ωστόσο, μέσο αυθαίρετης διάκρισης ή συγκαλυμένο περιορισμό στις συναλλαγές μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Άρθρο 42

1. Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα που αποβλέπουν στη δημιουργία ενιαίας αγοράς δικτυακής ενέργειας χωρίς εσωτερικά σύνορα.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για φορολογικά μέτρα, για μέτρα που αναφέρονται στην ελεύθερη διακίνηση προσώπων, ή σε αυτά που αναφέρονται στα δικαιώματα και συμφέροντα των απασχολούμενων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III – ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 43

Η Ενεργειακή Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα απαραίτητα για τη ρύθμιση των εισαγωγών και των εξαγωγών δικτυακής ενέργειας από και προς τρίτες χώρες αποβλέποντας στην εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης στις αγορές τρίτων χωρών με τήρηση βασικών περιβαλλοντικών προτύπων ή στην εξασφάλιση ασφαλούς λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς ενέργειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ

Άρθρο 44

Σε περίπτωση διακοπής του εφοδιασμού με δικτυακή ενέργεια, η οποία επηρεάζει συμβαλλόμενο μέρος και όπου εμπλέκεται άλλο συμβαλλόμενο μέρος ή τρίτη χώρα, τα συμβαλλόμενα μέρη επιδιώκουν ταχεία επίλυση του ζητήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 45

Το Συμβούλιο Υπουργών συνεδριάζει έπειτα από αίτημα του συμβαλλόμενου μέρους που επηρεάζεται άμεσα από τη διακοπή. Το Συμβούλιο Υπουργών δύναται να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση της διακοπής.

Άρθρο 46

Εντός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, το Συμβούλιο Υπουργών εκδίδει διαδικαστική πράξη για τη λειτουργία της υποχρέωσης αμοιβαίας συνδρομής βάσει του παρόντος κεφαλαίου, όπου είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται ανάθεση εξουσιών στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου όσον αφορά τη λήψη προσωρινών μέτρων.

ΤΙΤΛΟΣ V – ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I - ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Άρθρο 47

Το Συμβούλιο Υπουργών εξασφαλίζει την επίτευξη των στόχων της παρούσας συνθήκης. Το Συμβούλιο Υπουργών:

(α) εκδίδει γενικές κατευθύνσεις πολιτικής·

(β) λαμβάνει μέτρα·

(γ) θεσπίζει διαδικαστικές πράξεις, όπου ενδέχεται να περιλαμβάνεται, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, η ανάθεση στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου, στο Ρυθμιστικό Συμβούλιο ή στη Γραμματεία. Συγκεκριμένων καθηκόντων, εξουσιών και υποχρεώσεων για τη διεξαγωγή της πολιτικής της Ενεργειακής Κοινότητας

Άρθρο 48

Το Συμβούλιο Υπουργών αποτελείται από έναν αντιπρόσωπο κάθε συμβαλλόμενου μέρους και δύο εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Στις συνεδριάσεις του δύναται να συμμετέχει ένας αντιπρόσωπος κάθε συμμετέχοντος χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 49

Το Συμβούλιο Υπουργών θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό του με διαδικαστική πράξη.

Άρθρο 50

Η προεδρία αναλαμβάνεται εκ περιτροπής από κάθε συμβαλλόμενο μέρος επί εξάμηνο σύμφωνα με τη σειρά που ορίζεται από διαδικαστική πράξη του Συμβουλίου Υπουργών. Η προεδρία συγκαλεί το Συμβούλιο Υπουργών σε τόπο που αυτή αποφασίζει. Το Συμβούλιο Υπουργών συνεδριάζει τουλάχιστον κάθε εξάμηνο. Οι συνεδριάσεις προετοιμάζονται από τη Γραμματεία.

Άρθρο 51

Η Προεδρία προεδρεύει στο Συμβούλιο Υπουργών, επικουρούμενη από έναν αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και έναν αντιπρόσωπο της επόμενης προεδρίας, ως αντιπροέδρων. Οι πρόεδροι και αντιπρόεδροι καταρτίζουν το σχέδιο ημερήσιας διάταξης.

Άρθρο 52

Το Συμβούλιο Υπουργών υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα κοινοβούλια των μερών που προσχωρούν και των συμμετεχόντων ετήσια έκθεση των δραστηριοτήτων της Ενεργειακής Κοινότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ - Η ΜΟΝΙΜΗ ΟΜΑΔΑ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Άρθρο 53

Η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου :

(α) προετοιμάζει τις εργασίες του Συμβουλίου Υπουργών·

(β) ανταποκρίνεται σε αιτήματα τεχνικής αρωγής που διατυπώνουν διεθνείς, χορηγικοί οργανισμοί, διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και διμερείς χορηγοί·

(γ) υποβάλλει στο Συμβούλιο Υπουργών εκθέσεις προόδου προς σχετικά με την επίτευξη των στόχων της παρούσας συνθήκης·

(δ) λαμβάνει μέτρα ,εφόσον εξουσιοδοτηθεί σχετικά από το Συμβούλιο Υπουργών

(ε) θεσπίζει διαδικαστικές πράξεις που δεν συνεπάγονται την ανάθεση καθηκόντων, εξουσιών ή υποχρεώσεων σε άλλα θεσμικά όργανα της Ενεργειακής Κοινότητας·

(στ) εξετάζει την εξέλιξη του κοινοτικού κεκτημένου που περιγράφεται στον τίτλο ΙΙ βάσει εκθέσεων που υποβάλλει τακτικά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή .

Άρθρο 54

Η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου αποτελείται από έναν αντιπρόσωπο κάθε συμβαλλόμενου μέρους και δύο εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Στις συνεδριάσεις της δύναται να λαμβάνει μέρος ένας αντιπρόσωπος κάθε συμμετέχοντος, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 55

Η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της με διαδικαστική πράξη.

Άρθρο 56

Η Προεδρία συγκαλεί την Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου σε τόπο που καθορίζει η πρώτη. Οι συνεδριάσεις προετοιμάζονται από την Γραμματεία.

Άρθρο 57

Η Προεδρία προεδρεύει στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου και επικουρείται από αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και αντιπρόσωπο της επόμενης προεδρίας, ως αντιπροέδρων. Η Προεδρία και οι αντιπρόεδροι καταρτίζουν το σχέδιο ημερήσιας διάταξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III – ΤΟ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο 58

Το Ρυθμιστικό Συμβούλιο:

(α) παρέχει συμβουλές στο Συμβούλιο Υπουργών ή στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου σχετικά με τις λεπτομέρειες νομικών, τεχνικών και ρυθμιστικών κανόνων·

(β) εκδίδει συστάσεις σε θέματα διασυνοριακών διαφορών μεταξύ δύο ή περισσοτέρων ρυθμιστικών αρχών, έπειτα από αίτημα μιας από αυτές·

(γ) λαμβάνει μέτρα ,εφόσον εξουσιοδοτηθεί σχετικά από το Συμβούλιο Υπουργών

(δ) θεσπίζει διαδικαστικές πράξεις.

Άρθρο 59

Το Ρυθμιστικό Συμβούλιο αποτελείται από έναν αντιπρόσωπο της ρυθμιστικής αρχής ενέργειας κάθε συμβαλλόμενου μέρους, κατ' εφαρμογή των σχετικών τμημάτων του κοινοτικού κεκτημένου στον τομέα της ενέργειας. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αντιπροσωπεύεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επικουρούμενη από έναν ρυθμιστικό φορέα κάθε συμμετέχοντος και από έναν αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ομάδας Ρυθμιστικών Αρχών Ηλεκτρικής Ενέργειας και Φυσικού Αερίου (ERGEG). Σε περίπτωση που συμβαλλόμενο μέρος ή συμμετέχων διαθέτει μια ρυθμιστική αρχή για το φυσικό αέριο και μια για την ηλεκτρική ενέργεια, το συμβαλλόμενο μέρος ή ο συμμετέχων καθορίζουν βάσει της ημερήσιας διάταξης ποια κανονιστική αρχή θα παρίσταται σε συνεδρίαση του Ρυθμιστικού Συμβουλίου.

Άρθρο 60

Το Ρυθμιστικό Συμβούλιο εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό του με διαδικαστική πράξη.

Άρθρο 61

Το Ρυθμιστικό Συμβούλιο εκλέγει πρόεδρο και καθορίζει τη διάρκεια θητείας του. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταλαμβάνει τη θέση του αντιπροέδρου. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος καταρτίζουν το σχέδιο ημερήσιας διάταξης .

Άρθρο 62

Το Ρυθμιστικό Συμβούλιο συνεδριάζει στην Αθήνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΤΑ ΦΟΡΟΥΜ

Άρθρο 63

Δύο φόρουμ, αποτελούμενα από αντιπροσώπους όλων των άμεσα ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένου του κλάδου, των ρυθμιστικών αρχών, των οργανισμών εκπροσώπησης του κλάδου και καταναλωτών, παρέχουν συμβουλές στην Ενεργειακή Κοινότητα.

Άρθρο 64

Τα φόρουμ προεδρεύοντα από αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 65

Τα συμπεράσματα των φόρουμ εγκρίνονται συναινετικά. Διαβιβάζονται στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου.

Άρθρο 66

Το φόρουμ ηλεκτρικής ενέργειας συνεδριάζει στην Αθήνα. Το φόρουμ φυσικού αερίου συνεδριάζει στην Κωνσταντινούπολη.[5]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΊΑ

Άρθρο 67

Η Γραμματεία :

(α) παρέχει διοικητική υποστήριξη στο Συμβούλιο Υπουργών, στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου, στο Ρυθμιστικό Συμβούλιο και στα φόρουμ·

(β) επαληθεύει την ορθή εφαρμογή των υποχρεώσεών των συμβαλλομένων μερών που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη και υποβάλει ετήσιες εκθέσεις προόδου στο Συμβούλιο Υπουργών·

[5] [Εάν η Δημοκρατία της Τουρκίας δεν υπογράψει τη συνθήκη, το άρθρο 66 θα αντικατασταθεί ως εξής: "Το φόρουμ ηλεκτρικής ενέργειας συνεδριάζει στην Αθήνα. Το φόρουμ φυσικού αερίου συνεδριάζει σε τόπο που θα καθορισθεί με διαδικαστική πράξη από το Συμβούλιο Υπουργών."]

(γ) ελέγχει τη δραστηριότητα των χορηγικών οργανισμών στα εδάφη των μερών που προσχωρούν και στο έδαφος υπό τη δικαιοδοσία της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο, επικουρεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στον συντονισμό των ανωτέρω δραστηριοτήτων και παρέχει στους χορηγικούς οργανισμούς διοικητική υποστήριξη·

(δ) εκτελεί άλλα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί βάσει της παρούσας συνθήκης ή με διαδικαστική πράξη του Συμβουλίου Υπουργών, εξαιρουμένης της εξουσίας για λήψη αποφάσεων ·και

(ε) θεσπίζει διαδικαστικές πράξεις.

Άρθρο 68

Η Γραμματεία στελεχώνεται από διευθυντή και το αναγκαίο για την Ενεργειακή Κοινότητα προσωπικό.

Άρθρο 69

Ο διευθυντής της Γραμματείας διορίζεται με διαδικαστική πράξη του Συμβουλίου Υπουργών. Το Συμβούλιο Υπουργών καθορίζει με διαδικαστική πράξη κανόνες για την πρόσληψη, τις συνθήκες εργασίας και τη γεωγραφική ισοκατανομή του προσωπικού της Γραμματείας. Ο διευθυντής επιλέγει και διορίζει το προσωπικό.

Άρθρο 70

Ο διευθυντής και το προσωπικό δεν ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από κανένα συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα συνθήκη. Ενεργούν με αμεροληψία και προωθούν τα συμφέροντα της Ενεργειακής Κοινότητας.

Άρθρο 71

Ο διευθυντής της Γραμματείας ή διορισμένος αντικαταστάτης του παρίσταται στο Συμβούλιο Υπουργών, στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου, στο Ρυθμιστικό Συμβούλιο και στα φόρουμ.

Άρθρο 72

Η έδρα της Γραμματείας είναι στη Βιέννη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI – ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Άρθρο 73

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος συνεισφέρει στον προϋπολογισμό της Ενεργειακής Κοινότητας όπως ορίζεται στο παράρτημα IV. Το επίπεδο των συνεισφορών είναι δυνατόν να αναθεωρείται ανά πενταετία, έπειτα από αίτημα οποιουδήποτε συμβαλλόμενου μέρους, με διαδικαστική πράξη του Συμβουλίου Υπουργών.

Άρθρο 74

Το Συμβούλιο Υπουργών εγκρίνει τον προϋπολογισμό της Ενεργειακής Κοινότητας ανά διετία, με διαδικαστική πράξη. Ο προϋπολογισμός καλύπτει τις δαπάνες της Ενεργειακής Κοινότητας που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία των θεσμικών της οργάνων. Οι δαπάνες κάθε θεσμικού οργάνου αναφέρονται χωριστά στον προϋπολογισμό. Το Συμβούλιο Υπουργών εγκρίνει διαδικαστική πράξη με την οποία καθορίζεται η διαδικασία για την εφαρμογή του προϋπολογισμού, καθώς και για την απόδοση και τον έλεγχο των λογαριασμών και για την επιθεώρηση.

Άρθρο 75

Ο διευθυντής της Γραμματείας εφαρμόζει τον προϋπολογισμό σύμφωνα με τη διαδικαστική πράξη που έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 74, και υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Συμβούλιο Υπουργών σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Το Συμβούλιο Υπουργών δύναται κατά περίπτωση να αποφασίσει με διαδικαστική πράξη να αναθέσει σε ανεξάρτητους ελεγκτές την επαλήθευση της ορθής εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

ΤΙΤΛΟΣ VI – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΗΨΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 76

Τα μέτρα είναι δυνατόν να λάβουν τη μορφή απόφασης ή σύστασης.

Οι αποφάσεις είναι νομικά δεσμευτικές στο σύνολό τους για τους αποδέκτες τους.

Οι συστάσεις δεν είναι δεσμευτικές. Τα συμβαλλόμενα μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την εφαρμογή τους.

Άρθρο 77

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 80, κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει μία ψήφο.

Άρθρο 78

Το Συμβούλιο Υπουργών, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο δύνανται να αναλάβουν δράση μόνον εφόσον παρίστανται δύο τρίτα από τα συμβαλλόμενα μέρη. Η αποχή συμβαλλομένων μερών σε ψηφοφορία δεν λογίζεται ως ψήφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II – ΜΕΤΡΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ II

Άρθρο 79

Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο λαμβάνουν μέτρα βάσει του τίτλου II έπειτα από πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύναται να τροποποιήσει ή να αποσύρει την πρότασή της κατά τη διάρκεια της διαδικασίας θέσπισης των μέτρων.

Άρθρο 80

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος διαθέτει μία ψήφο.

Άρθρο 81

Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο αποφασίζουν με βάση την πλειοψηφία των ψηφισάντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III – ΜΕΤΡΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ III

Άρθρο 82

Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο λαμβάνουν μέτρα βάσει του τίτλου III έπειτα από πρόταση συμβαλλόμενου μέρους ή της Γραμματείας.

Άρθρο 83

Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο αποφασίζουν με πλειοψηφία δύο τρίτων των ψηφισάντων, συμπεριλαμβανομένης της θετικής ψήφου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – ΜΕΤΡΑ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ IV

Άρθρο 84

Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο λαμβάνουν μέτρα βάσει του τίτλου IV έπειτα από πρόταση συμβαλλόμενου μέρους.

Άρθρο 85

Το Υπουργικό Συμβούλιο, η Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου ή το Ρυθμιστικό Συμβούλιο λαμβάνουν μέτρα βάσει ομοφωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V – ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86

Θέματα οργανωτικά, προϋπολογισμού και διαφάνειας της Ενεργειακής Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της ανάθεσης εξουσιών από το Συμβούλιο Υπουργών στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου, στο Ρυθμιστικό Συμβούλιο ή στη Γραμματεία, ρυθμίζονται με διαδικαστική πράξη, η οποία είναι δεσμευτική για τα θεσμικά όργανα της Ενεργειακής Κοινότητας, καθώς και, εφόσον προβλέπεται σχετικά στη διαδικαστική πράξη, για τα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 87

Με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στο άρθρο 88, οι διαδικαστικές πράξεις θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων που ορίζεται στο κεφάλαιο ΙΙΙ του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 88

Η διαδικαστική πράξη για τον διορισμό του διευθυντή της Γραμματείας που προβλέπεται στο άρθρο 69 εγκρίνεται με απλή πλειοψηφία έπειτα από πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι διαδικαστικές πράξεις για θέματα προϋπολογισμού που προβλέπονται στα άρθρα 73 και 74 εγκρίνονται με ομοφωνία έπειτα από πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι διαδικαστικές πράξεις για την ανάθεση εξουσιών στο Ρυθμιστικό Συμβούλιο που προβλέπονται στο άρθρο 47 σημείο (γ) λαμβάνονται με ομοφωνία έπειτα από πρόταση συμβαλλόμενου μέρους ή της Γραμματείας

ΤΙΤΛΟΣ VII - ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 89

Τα συμβαλλόμενα μέρη εφαρμόζουν στην εσωτερική τους έννομη τάξη τις αποφάσεις που απευθύνονται σε αυτά, εντός της χρονικής περιόδου που καθορίζεται στην απόφαση.

Άρθρο 90

1. Περιπτώσεις μη συμμόρφωσης συμβαλλόμενου μέρους με υποχρέωση της συνθήκης ή μη εφαρμογής απόφασης που απευθύνεται σε αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας είναι δυνατόν να τεθούν υπόψη του Συμβουλίου Υπουργών έπειτα από αιτιολογημένο αίτημα οποιουδήποτε συμβαλλόμενου μέρους, της Γραμματείας ή του Ρυθμιστικού Συμβουλίου. Ιδιωτικοί φορείς δύνανται να υποβάλουν καταγγελίες στη Γραμματεία..

2. Το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος δύναται να υποβάλει παρατηρήσεις σε απάντηση στο αίτημα ή την καταγγελία

Άρθρο 91

1. Το Συμβούλιο Υπουργών δύναται να διαπιστώσει την ύπαρξη παραβίασης υποχρεώσεων εκ μέρους συμβαλλόμενου μέρους. Το Συμβούλιο Υπουργών αποφασίζει:

(α) με απλή πλειοψηφία, εφόσον η παραβίαση αφορά τον τίτλο II·

(β) με πλειοψηφία δύο τρίτων, εφόσον η παραβίαση αφορά τον τίτλο III·

(γ) ομόφωνα, εφόσον η παραβίαση αφορά τον τίτλο IV.

2. Το Συμβούλιο Υπουργών δύναται ακολούθως να αποφασίσει με απλή πλειοψηφία την ανάκληση οποιασδήποτε απόφασης έχει ληφθεί βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 92

1. Έπειτα από αίτημα συμβαλλόμενου μέρους, της Γραμματείας ή του Ρυθμιστικού Συμβουλίου, το Υπουργικό Συμβούλιο, δύναται με ομοφωνία να διαπιστώσει την ύπαρξη σοβαρής και συνεχούς παραβίασης, από συμβαλλόμενο μέρος, των υποχρεώσεών του που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη και δύναται να αναστείλει ορισμένα από τα δικαιώματα του συμβαλλόμενου μέρους που απορρέουν από την εφαρμογή της εν λόγω συνθήκης, συμπεριλαμβανομένης της άρσης του δικαιώματος ψήφου και του αποκλεισμού από συνεδριάσεις ή μηχανισμούς που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη.

2. Το Συμβούλιο Υπουργών δύναται ακολούθως να αποφασίσει με απλή πλειοψηφία την ανάκληση οποιασδήποτε απόφασης έχει ληφθεί βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 93

Κατά τη λήψη των αποφάσεων που αναφέρονται στα άρθρα 91 και 92, το Συμβούλιο Υπουργών ενεργεί χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ψήφος του εκπροσώπου του σχετικού ενδιαφερόμενου μέρους.

ΤΙΤΛΟΣ VIII - ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Άρθρο 94

Τα θεσμικά όργανα ερμηνεύουν κάθε όρο ή άλλη έννοια που χρησιμοποιείται στην παρούσα συνθήκη και προέρχεται από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται ερμηνεία από τα εν λόγω δικαστήρια, το Συμβούλιο Υπουργών διατυπώνει κατευθύνσεις για την ερμηνεία της παρούσας συνθήκης. Δύναται να αναθέσει το καθήκον αυτό στη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου. Οι εν λόγω κατευθύνσεις διατυπώνονται με την επιφύλαξη κάθε μεταγενέστερης ερμηνείας του κοινοτικού κεκτημένου από το Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο.

ΤΙΤΛΟΣ IX – ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΕΣ

Άρθρο 95

Έπειτα από αίτημα προς το Υπουργικό Συμβούλιο, κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δύναται να εκπροσωπείται ως συμμετέχων στο Υπουργικό Συμβούλιο, τη Μόνιμη Ομάδα Υψηλού Επιπέδου και το Ρυθμιστικό Συμβούλιο βάσει των όρων που προβλέπονται στα άρθρα 48, 54 και 59 και επιτρέπεται να συμμετέχει στις συζητήσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, της Μόνιμης Ομάδας Υψηλού Επιπέδου του Ρυθμιστικού Συμβουλίου και των φόρουμ.

Άρθρο 96

1. Έπειτα από αιτιολογημένο αίτημα γειτονικής τρίτης χώρας, το Συμβούλιο Υπουργών δύναται, με ομοφωνία, να αποδεχθεί την εν λόγω χώρα ως παρατηρητή. Έπειτα από αίτημα που υποβάλλεται στο Συμβούλιο Υπουργών εντός εξαμήνου από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, η Μολδαβία γίνεται αποδεκτή ως παρατηρητής.

2. Οι παρατηρητές δύνανται να παρίστανται στις συνεδριάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου,. της Μόνιμης Ομάδας Υψηλού Επιπέδου, του Ρυθμιστικού Συμβουλίου και των φόρουμ, χωρίς να συμμετέχουν στη συζήτηση.

ΤΙΤΛΟΣ X - ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Άρθρο 97

Η παρούσα συνθήκη συνάπτεται για χρονική περίοδο δέκα ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της. Το Υπουργικό Συμβούλιο ενεργώντας ομόφωνα, δύναται να αποφασίσει την παράταση της διάρκειάς της. Εφόσον δεν έχει ληφθεί τέτοια απόφαση, η συνθήκη είναι δυνατόν να συνεχίσει να εφαρμόζεται μεταξύ των συμβαλλομένων μερών που την ψήφισαν υπέρ της παράτασης ισχύος της, υπό την προϋπόθεση ότι ο αριθμός τους ανέρχεται σε τουλάχιστον δύο τρίτα των συμβαλλομένων μερών στην Ενεργειακή Κοινότητα.

Άρθρο 98

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος δύναται να καταγγείλει την παρούσα συνθήκη με προειδοποίηση έξι μηνών, που απευθύνει στη Γραμματεία.

Άρθρο 99

Η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ενός μέρους που προσχωρεί συνεπάγεται ότι το μέρος αυτό καθίσταται συμμετέχων όπως προβλέπεται στο άρθρο 95.

ΤΙΤΛΟΣ XI – ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ

Άρθρο 100

Το Συμβούλιο Υπουργών δύναται, με ομοφωνία των μελών του:

(i) να τροποποιήσει τις διαταξείς των τίτλων I έως VII

(ii) να αποφασίσει την εφαρμογή άλλων τμημάτων του κοινοτικού κεκτημένου, τα οποία αφορούν τη δικτυακή ενέργεια·

(iii) να επεκτείνει την παρούσα συνθήκη σε άλλα ενεργειακά προϊόντα και φορείς ή σε άλλες βασικές δικτυακές υποδομές·

(iv) να συμφωνήσει σχετικά με την προσχώρηση στην Ενεργειακή Κοινότητα νέου συμβαλλόμενου μέρους.

ΤΙΤΛΟΣ XII - ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 101

Με την επιφύλαξη των άρθρων 102 και 103, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από συμφωνίες τις οποίες ένα συμβαλλόμενο μέρος έχει συνάψει πριν από την υπογραφή της παρούσας συνθήκης, δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις της παρούσας συνθήκης. Στο βαθμό που οι συμφωνίες αυτές δεν είναι συμβατές με την παρούσα συνθήκη, το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να άρει τις διαπιστωμένες ασυμβατότητες, το αργότερο ένα έτος από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης.

Άρθρο 102

Όλες οι υποχρεώσεις βάσει της παρούσας συνθήκης ισχύουν με την επιφύλαξη υφιστάμενων νομικών υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών βάσει της συνθήκης για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Άρθρο 103

Κάθε υποχρέωση βάσει συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός και ενός συμβαλλόμενου μέρους αφετέρου, δεν επηρεάζεται από την παρούσα συνθήκη. Η ανάληψη δέσμευσης στο πλαίσιο διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν επηρεάζει την παρούσα συνθήκη.

Άρθρο 104

Έως την θέσπιση της διαδικαστικής πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 50, η σειρά άσκησης των υποχρεώσεων της προεδρίας ορίζεται από το μνημονίου συμφωνίας της Αθήνας, του 2003[6].

Άρθρο 105

Η παρούσα συνθήκη υπόκειται σε έγκριση σύμφωνα με τις κατ' ιδίαν διαδικασίες των συμβαλλομένων μερών.

Η παρούσα συνθήκη αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και έξι συμβαλλόμενα μέρη γνωστοποίησαν την ολοκλήρωση των απαραίτητων διαδικασιών για το σκοπό αυτό

Αποστέλλεται γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος είναι θεματοφύλακας της παρούσας συνθήκης.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συνθήκη.

[6] Μνημόνιο συμφωνίας σχετικά με την περιφερειακή αγορά ενέργειας στη νοτιοανατολική Ευρώπη και την ένταξή της στην εσωτερική αγορά ενέργειας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 8 Δεκεμβρίου 2003

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΕΚ ΑΡΙΘ. 2003/54 ΚΑΙ 2003/55, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΚ ΑΡΙΘ. 1228/2003, ΤΙΣ 26ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2003

1. Με την επιφύλαξη της παρακάτω παραγράφου 2 και του άρθρου 24 της παρούσας συνθήκης, κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει, εντός δώδεκα μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας συνθήκης:

   (i) την οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας·

   (ii) την οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου·

   (iii) τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι επιλέξιμοι πελάτες υπό την έννοια των οδηγιών 2003/54/ΕΚ και 2003/55/ΕΚ είναι :

   (i) από την 1η Ιανουαρίου 2008, όλοι οι μη οικιακοί πελάτες· και

   (ii) από την 1η Ιανουαρίου 2015, όλοι οι πελάτες

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

1. Με τη θέση σε ισχύ της παρούσας συνθήκης, κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997 και την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003.

2. Το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2011, κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει την οδηγία 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, σχετικά με τη μείωση της περιεκτικότητας ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ.

3. Το αργότερο μέχρι Έως την 31η Δεκεμβρίου 2017, κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει την οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων.

4. Με τη θέση σε ισχύ της παρούσας συνθήκης, κάθε συμβαλλόμενο μέρος εφαρμόζει το άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί τής διατηρήσεως τών αγρίων πτηνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ

1. Είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική, που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ιδίως εκείνες οι οποίες συνίστανται:

(α) στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής·

(β) στον περιορισμό ή στον έλεγχο της παραγωγής, της διαθέσεως, της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων

(γ) στην κατανομή των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού

(δ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών, έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό·

(ε) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.

2. Οι απαγορευόμενες δυνάμει του παρόντος άρθρου συμφωνίες ή αποφάσεις είναι αυτοδικαίως άκυρες.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δύνανται να κηρυχθούν ανεφάρμοστες:

- σε κάθε συμφωνία ή κατηγορία συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων,

- σε κάθε απόφαση ή κατηγορία αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων, και

- σε κάθε εναρμονισμένη πρακτική ή κατηγορία εναρμονισμένων πρακτικών,

η οποία συμβάλλει στη βελτίωση της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή στην προώθηση της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, εξασφαλίζοντας συγχρόνως στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει, και η οποία:

(α) δεν επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις περιορισμούς μη απαραίτητους για την επίτευξη των στόχων αυτών· και

(β) δεν παρέχει στις επιχειρήσεις αυτές τη δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος των σχετικών προϊόντων.

Άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ

Είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και απαγορεύεται, κατά το μέτρο που δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης τους εντός της κοινής αγοράς ή σημαντικού τμήματός της.

Η κατάχρηση αυτή δύναται να συνίσταται ιδίως:

(α) στην άμεση ή έμμεση επιβολή μη δικαίων τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής·

(β) στον περιορισμό της παραγωγής, της διαθέσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών·

(γ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό·

(δ) στην εξάρτηση της συνάψεως συμβάσεων από την αποδοχή, εκ μέρους των συναλλασσομένων, προσθέτων παροχών που εκ φύσεως ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμβάσεων αυτών.

Άρθρο 86 παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης ΕΚ

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν ούτε διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της παρούσας συνθήκης, ιδίως προς εκείνους των άρθρων 12 και 81 μέχρι και 89, ως προς τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα.

2. Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες της παρούσας συνθήκης, ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ

1. Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.

2. Συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

(α) οι ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρος προς μεμονωμένους καταναλωτές, υπό τον όρο ότι χορηγούνται χωρίς διάκριση προελεύσεως των προϊόντων·

(β) οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα·

(γ) οι ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι οποίες θίγονται από τη διαίρεση της Γερμανίας, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίες για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που προκαλούνται από τη διαίρεση αυτή.

3. Δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

(α) οι ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση·

(β) οι ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους·

(γ) οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον·

(δ) οι ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών και ανταγωνισμού στην Κοινότητα σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον·

(ε) άλλες κατηγορίες ενισχύσεων που καθορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προτάσει της Επιτροπής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ[7]

Συμβαλλόμενα μέρη	Ποσοστιαία συνεισφορά
Ευρωπαϊκή Κοινότητα	91,2 %
Δημοκρατία της Αλβανίας	0,1 %
Δημοκρατία της Βουλγαρίας	1 %
Βοσνία και Ερζεγοβίνη	0,3 %
Δημοκρατία της Κροατίας	0,5 %
Πρώην γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας	0,1 %
Δημοκρατία του Μαυροβουνίου	0,1 %
Ρουμανία	2,1 %
Δημοκρατία της Σερβίας	0,7 %
Δημοκρατία της Τουρκίας	3,8 %
Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο	0,1 %

[7][Εάν η Δημοκρατία της Τουρκίας δεν υπογράψει τη συνθήκη, ο πίνακας θα επικαιροποιηθεί μαθηματικά ως εξής: "Ευρωπαϊκή Κοινότητα (94,9%), Δημοκρατία της Αλβανίας (0,1%), Δημοκρατία της Βουλγαρίας (1%), Βοσνία και Ερζεγοβίνη (0,3%), Δημοκρατία της Κροατίας (0.5%), αφορούνπρώην γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (0.1%), Δημοκρατία του Μαυροβουνίου (0.1%), Ρουμανία (2,2%), Δημοκρατία της Σερβίας (0.7), Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο (0.1%)".]